

Hvad der blev forudsagt for flere år siden, er da også blevet bekræftet i de par år, Europa-patentkonventionen har været i kraft, nemlig at udgifterne til en Europapatentansøgning er 4-5 gange så store som udgifterne til en national patentansøgning. Dette levner ganske vist stadig en økonomisk gevinst til den, der søger om 5 eller flere patenter, en økonomisk gevinst, som også haves, selv om vi ikke ratificerer, men der er næppe tale om rationalisering, således som erhvervslivet forstår dette begreb.«

Med hensyn til industriministerens omtale af det erhvervsøkonomiske sigte med fællesskabskonventionen kan Danmarks Apotekerforening tilslutte sig hr. Alfred Hansens kritiske bemærkninger under lovforslagets første behandling, hvorunder hr. Alfred Hansen citerede professor Karl Lerstrups kronik i Børsen af 2. december 1980.

Foreningen er ligeledes enig med hr. Alfred Hansen i dennes bemærkninger om det øgede antal patenter, som efter konventionernes ratificering vil binde dansk industris handlefrihed. Selv Industrirådet peger i sit brev af 27. oktober 1980, side 4 på, at fællesskabspatentet vil blive et af de mest attraktive og kvalificerede patenter på verdensmarkedet, hvilket vil medføre et meget stort antal patenter med gyldighed for hele EF. Dette leder direkte til den fare, som hr. Lawaetz påpegede under lovforslagets første behandling, nemlig faren for at dygtige danske producenter reduceres til licensproducenter.

Et af resultaterne af den store forøgelse af patenter med gyldighed for Danmark påpeger hr. Kai Norup i sin udtalelse til Børsen den 27. oktober 1980. Det hedder her:

»Resultatet af dette må formodes at blive, at vi i Danmark kommer til at opleve en stigning i antallet af krænkelssager.«

I sin fremlæggelse lægger industriministeren vægt på en lettelse af Patentdirektoratets arbejdsbyrde. Civilingeniør P. Hjortsø udtaler i Politiken den 7. januar 1981, at industriministeren overdriver betydningen af antallet af uafsluttede sager. Yderligere påpeger hr. Hjortsø, hvorledes det reducerede antal nationale patentansøgninger vil medføre arbejdsløshed blandt patentingeniører hos direktora-

ret såvel som hos patentbureauer, og ikke at forglemme en mistet indtjening af ca. 50 mio D.kr. i fremmed valuta.

Industriministeren fortsætter sin fremsættelse med at understrege, at flere patenter betyder import af teknologi af væsentlig betydning for landets industrielle udvikling. Denne mening deler hr. Kelm-Hansen i sin ordførertale under lovforslagets første behandling. Danmarks Apotekerforening finder det nødvendigt at fremhæve, at patenter med gyldighed for Danmark aldrig har været en nødvendighed for at få kendskab til informationsindholdet i skrifterne. Såvel gennem Patentdirektoratets serviceafdeling som gennem patentbureauerne eller ved egne søgninger har man hidtil kunnet skaffe sig al ønskelig viden om teknologiske fremskridt til inspiration og udvikling for dansk industri og erhvervsliv. Noget helt andet er, at dansk industri ved det øgede patentantal er tvunget til at importere teknologi ved licensaftaler, altså den fare som hr. Lawaetz forudser.

Industriministeren fremhæver i fremsættelsen, at den forøgede overvågning vil medvirke til, at virksomhederne holder sig bedre à jour med tekniske nyskabelser inden for deres område. Herved skulle dansk erhvervslivs ressourcer i større grad rettes mod industriel forskning og produktudvikling. I Politiken den 27. oktober 1980 påpeger hr. Kai Norup den stærkt stigende økonomiske belastning, som bliver resultatet af den øgede overvågning. Enten må organisationer og firmaer oprette/udvide egne patentafdelinger, eller betale for overvågningen hos serviceafdeling eller patentbureauer. Det står Danmarks Apotekerforening uklart, hvorledes en økonomisk belastning kan rette ressourcer mod noget som helst.

Danmarks Apotekerforening kan ikke anbefale, at Folketinget følger industriministeren i lovforslaget om ophævelse af undtagelsesbestemmelserne for patentering af lægemidler, gældende patentlov kapitel XI, punkt 1, stk. 2. Det er foreningens meget klare opfattelse, at de ændringer, som siden 1977-fremsættelsen er sket i landets økonomiske og beskæftigelsesmæssige situation, taler endnu stærkere for en opretholdelse af forbudet mod patentering af lægemidler og disses virksomme bestanddele. Foreningen står uforstående over for hr. Kelm-Hansens bemærkninger under lovforslagets første be-